Ч. 288. Неділя 5 січня 1908 (23 грудня 1907). Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Ґавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — З Угорщини. — Пос. Кіярі про розвязку национального питаня в Австриї. — Непокоячі вісти з Америки.

Neue fr. Presse доносить, що взагалі праці делеґацийні як в комісиях так і в повних делеґациях зазнають проволоки і що аж під конець січня делеґацийні комісиї будуть могли розпочати свою працю. Та проволока стоїть в звязи з приготовленями до соймових виборів, бо більша часть австрийских делеґатів мусить взяти участь в аґітациї виборчій.

Budapesti Naplo довідує ся — як каже — з дуже доброго жерела віденьского, що дня 10 с. м. угорский міністер гонведів зажадає від угорского сойму континґенту рекрутів в давнім числі, але відтак прийде одна несподіванка за другою. І так справа хоругви буде в той спосіб управильнена, що хоругви будуть взагалі знесені, бо досьвіди з війни російско-японьскої доказали, що хоругви суть взагалі шкідні з причин тактичних. Войскові відзнаки вправді не будуть усунені, але тут прийде до деяких уступок в користь Угорщини. Так само і справа службового язика буде до якоїсь степени управильнена, бо ґенеральний штаб і більша часть ґенералів в міністерстві війни каже, що треба поробити Мадярам уступки. Т ому має опирати ся архикнязь Франц Фердинанд, котрий побоює ся, щоби ті уступки не довели до розділу армії на дві части. Крім того в справі язика войскових судів будуть зроблені також деякі уступки в користь Мадярів. — Die Zeit подаючи ті вісти із Budapesti Naplo, каже, що в міністерстві війни рішучо нічого не знають о таких змінах і що ціле донесене угорскої часописи єсть простою видумкою.

Угорский міністер віроісповідань і просьвіти ґр. Аппоній заявив представителям жидів, що по управильненю справ католицкої церкви на Угорщині прийде на дневний порядок також управильнене віроісповідних справ жидівских, так що жидівскій религії буде признане урядове представительство в палаті вельмож, так як до сеї пори з того представительства користають церков католицка і обі евангелицкі т. є. лютри і кальвіни.

Предсідатель німецко-национального союза пос. Кіярі умістив в Deutsch-Nationale Korrespondenz статю, в котрій обговорює намір правительства до полагодженя национального питаня. В тій статі пише він між иншими: „Нема що думати про таке рішене национального питаня в напрямі, щоби кождий з австрийских народів міг розвивати ся і жити яко самостійне национально-політичне тіло. — Розвязки треба глядіти лише в такім напрямі, пожите народів побіч себе тим уможливити, щоби культурне і национальне житє кождої поодинокої народности по змозі обмежити на круг власних своїх земляків. — Треба поступати национально-федералістично. Також без национального шовінізму повинен кождий пізнати, що язиком урядовим осередної управи може бути лише німецкий, бо то єсть одинокий сьвітовий посередничий язик в Австриї. Німецкий язик посередничий не єсть отже ніяким национальним привілеєм але практичною конечностию. Скоро на тім становищи станемо, то зовсім можливо, що в чисто национальних повітах в усіх справах, котрі не відносять ся до загальности, може бути переведена национальна самоуправа. Перший важний крок уже в Австриї зроблений розділом округів виборчих, в Мораві национальним катастром, в Чехах розділом краєвої ради культурної і ради шкільної краєвої, та розділом лікарских палат. Всі ті новости показали, що загально-державного інтересу тим не нарушено. Коли хочемо, щоби Австрия жила, то мусимо відкинути всі змаганя, котрі хотять утворити самостійні державні тіла в границях держави, як то має на ціли ческе державне право. Чехи не можуть

ФЛЯШКА МАЛЯҐИ.

(З голяндского — В. Гервардта).

I.

Пан Роантель мешкав около р. 1721 на найдальшім кінци Парижа при улици Клері в хорошій палаті, котрої огород притикав до одного з валів, які ще тоді відграничували властиве місто від передмість. Яко радний міста посьвячував ся виключно свому урядови, вставав дуже рано, проводив вечери в своїй комнаті і лиш рідко бував в товаристві. Цілковитою противностию єго був син, молодий шляхтич де Роантель.

Він взяв собі за засаду: „Жие ся лиш раз" і вертав найчастійше до дому аж тоді, коли отець вже розпочинав свою денну роботу. Можна отже зрозуміти, що трудолюбивий отець не мав великої потіхи з такого потомка. Але позаяк докори і вітцівскі напімненя падали на неродючу землю, був він остаточно приневолений, аби віддавати ся спокійно своїм занятям, полишити молодцеви цілковиту свободу житя і віддав єму на мешкане одно крило палати, положене від сторони огороду і цілком відділене від єго мешканя.

Одного дня з початком тижденя згаданого року вернув молодий пан де Роантель около другої години рано до свого мешканя. Єго служачий, заспавши, забув наложити до печи і напалити. Молодий Роантель був про те дуже невдоволений, а що мав ще кілька листів переглянути, то чим скорше положив ся до ліжка, засьвітив сьвічку на нічнім столику і огрівши ся трохи, взяв ся до читаня листів.

Саме брав другий лист, коли звернув єго увагу якийсь шелест, що доносив ся з середини комина. По короткій хвили шелест повторив ся. Заціка́влений вискочив він з ліжка і заглянув до комина, але не міг нічого добачити.

— Може сховали ся там ластівки — подумав, ідучи спокійно знов до ліжка — ну, як упадуть, то бодай не згорять, за що мають подякувати Жанови.

Нараз роздав ся шелест зі стократною силою на ново, аби скінчити ся глухим, тяжким упадком якогось тіла, котре зовсім не здавало ся належати до якогось птаха і викликало такі тумани саджі та дощ трісок, що они, колиб так Жан був не забув на свій обовязок, були би з комнати зробили малі Помпеї і Геркулянум.

Здивований підняв ся молодець на постели, почав від себе відганяти тумани саджі та силував ся розпізнати, що би то було таке; однако в першій хвили не удалось єму то, о що полумінь воскової сьвічки дуже миготіла, а друге, в туманах саджі ледве було її видко.

Між тим з тіла, що, як здавало ся, порушалось, почали добувати ся жалібні зойки.

— Хто тут? — питає вкінци Роантель.

Від печи відповів єму стогін болю. Молодець повторив своє питане і відтак завязала ся між ним а незвістним тілом така ризмова:

— Хто ви?

— Пане, змилосердіть ся наді мною! Я нещастний арештант. Гонений сторожию і вояками вже цілий день, був я вкінци приневолений укрити ся перед ними до комина, аби не дістати ся в їх руки. Утомлене загнало мене вкінци аж до вашої комнати.

— Нещастний, чи ви знаєте, що тут дістались ви до дому державного урядника, котрий не пускає безкарно таких людий, як ви?

— Ні, того я дійстно не знав, але я надію ся, що чоловік, котрий в своїй службі не може мати милосердія наді мною, покаже ся милосердним супротив мене тепер, коли случай видає мене в єго руки поза єго службовим часом.

Та відповідь зробила враженє на Роантелю.

— Га, а як ви уявляєте собі моє милосердиє супротив вас?

— Прошу вас, аби ви позволили мені сю ніч десь тут перебути і відпочити, бо я так страшенно утомлений і вичерпаний, що в ніякий спосіб не можу дальше іти. Завтра рано відійду в напрямі, в якім мені вкажете.

Молодий панич почув милосердиє над тим, котрого спосіб висловлюваня, помимо великого єго утомленя зраджував чоловіка бувалого і гладкого в поведеню. І не думаючи про небезпечність, на яку виставляє ся, хороняячи і укриваючи у себе чоловіка, переслідуваного законом, відповів:

— Добре, я прихиляю ся до вашої прось-

більше вимагати, як щоби жити могли национально, але треба відкинути всяке змагане, котре хоче Німцям під видом рівноправности накинути в Чехах в їх власних оселях ческу мову і виключити Німців від участи в державнім житю. Лише в напрямі національної автономії можливе уздоровлене наших відносин. Розумів ся, що на тій дорозї стріне національне питане великі перепони, тому можна лише постепенно іти, щоби ціль осягнути“.

Мінїстер Ґессман з нагоди Різдва висловив ся також в Reichspost, що першою задачею єсть национальне питане, особливо в Чехах, де Німцї яко меншість хотять обезпечити свій національний стан посїданя, а німецко-ческе помирене причинило би ся дуже до скріпленя парляменту.

На вчерашнїй льондоньскій біржи ходили дуже непокоячі поголоскі в справі близького вибуху війни між Сполученими Державами а Япанією. Наводжено цїлий ряд статий оголошених в новойорскій часописи „Sun“. В тих статях забирали голос начальники великих торговельних фірм американьских і жалували ся, що в північній Манджурії Япанія сотворила правдивий торговельний монополь супротив міжнародним договорам, так що американьска торговля потерпіла в тамтих сторонах страту оцінену на 50 проц. давнїйшого торговельного обороту. Ті голоси купецкого сьвіта уважають ся в Анґлії віщунами прасової війни, котра має приготовити американьску суспільність до потреби зведеня з Япанією війни о пановане на Океанї Спокійнім.

Новинки.

Львів, дня 4-го січня 1908.

— Іменованя. П. Намістник надав секретарям повітовим: Клим. Хлендовскому в Тернополи, Йос. Ягляржови в Ясли і Григ. Ананїєвичеви в Коломиї ad personam IX клясу ранґи урядників державних. — Ц. к. радник Двору і прокуратор скарбу іменував підофіцира рахункового I кл. 33 пп. краєв. оборони Ів. Сїренґу, канцелїстом в XI кл. ранґи в етатї Прокураториї скарбу.

— Комісия іспитова для учителів шкіл народних в Самборі подає до відомости, що подання о припущене до іспиту кваліфікацийного в реченци лютовім 1908 заосмотрені в приписані документи треба вносити до Дирекциї комісиї за посередництвом своїх начальних властий до кінця січня с. р.

— Убийство. Дня 26 грудня м. р. перед полуднем знайдено на полях коло Замойстиць ярославского повіта неживу женщину, в котрій розпізнано Анну Блоньску, жінку Івана із Сколошева. При оглядинах тїла сконстатовано, що Блоньску хтось убив і що смерть наступила в наслїдок кількох ударів в голову тупим знарядом. Сильно підозріних о то убийство Івана, Войтїха і Катерину Дроньских, селян із Сколошева, арештовано і відставлено до суду.

— Дрібні вісти. В наслїдок вчерашного морозу зголосило ся вчера від 8—12 год. рано 150 осіб з відмороженими ушами, руками і носами на стацию ратункову. — В Лїску збанкротували купцї Шварц і Фукс. — Спадкоємцї бл. п. Людвика Дайчмана, урядника зелїзниць державних, повідомили вчера полїцию, що з помешканя помершого пропали десь книжочка галицкої каси ощадности на 60.000 К і всїлякі цїнні папери. Єсть підозріне, що крадежі допустила ся служниця Маґда Попик, котра сама одна була при смерти помершого і десь щезла. — Мантїй нафтовий Маркус Фаєрштайн в Дрогобичи стане знов перед судом. Фаєрштайн не маючи майже зовсїм майна, жив на велику скалю, купував копальнї нафтові, каменицї, палати, аж остаточно пофальшувавши векслї на сотки тисячів, втїк з Дрогобича. В лїтї арештовано Фаєрштайна в Цїриху і відставлено до Галичини. В Самборі відбув ся відтак процес перед судом присяжних і Фаєрштайна увільнено. Прокуратория внесла однак жалобу неважности, а трибунал касацийний зніс вирок увільняючий і приказав розписати нову розправу.

— Морози. По вчерашнїм сильнім морозї нинї трохи попустило, бо було лиш 5 степенїв морозу, але за то дуе сильний вітер зі снїгом. Вчерашного дня зголосило ся 200 осіб в Товаристві ратунковім з відмороженими ушами, носами і руками, переважно молодїж шкільна і робітники. Годить ся тут пригадати, що після розпорядженя краєв. Ради шкільної в часї, коли морози переступають 15 степенів, молодїж шкільна має бути увільнена від науки або опущені в такім случаю години науки шкільної мають бути оправдані. — В декотрих сторонах Франциї настали також сильні морози. З Парижа доносять, що в наслїдок сильних морозів поїзди на льокальних зелїзницях опізнили ся значно, а на двірци Сг. Лязар 3000 подорожних зробило велику демонстрацию, повибивали шиби, понищили урядженя бюра зелїзничого і т. д. Арештовано около 50 осіб.

— Не аби який інсерат. В реакцийній петербурґскій ґазетї „Новое Время“ появив ся перед кількома днями інсерат, в котрім запрошувано на похорон Мариї Федоровної Романової (матери царя). Полїция росийска здогадує ся, що розходило ся о жамах на житє матери царя. Адмінїстрация згаданої ґазети каже, що інсерат той принято лиш через неувагу. Здає ся, що хтось хотїв зробити збитка реакцийній ґазетї і помістив той анонс.

— Про специялїстів від дорогоцїнностий, котрих арештовано в Чернівцях, злодійску пару Міґалеску-Люпаску, котрі вкрали у берлиньского ювілєра перловий нашийник вартости 24.000 марок, доносять з Чернівець: В закровавленій хустинцї шансонетки Міґалеску знайдено, як звістно, між иншими дорогоцїнностями також 137 шафірів. О тім довідав ся львівский ювілєр Байтель і заявив, що тоті шафіри вкрала єму дня 20 м. м. елєґантна дама, котра заїхала перед єго склеп з якимсь також елєґантним молодим паном і дала зважити 3 перли. При тій нагоді вкрала єму кілька пачок з шафірами. В черновецкій полїциї суть ще зложені туркуси, рубіни і дорогоцїнний перстїнь брилянтовий, знайдені у тоїж самої злодійскої пари.

— Репертуар руского театру в Коломиї. Саля „Каси щадничої“. Початок о годинї 7·30 вечером.

В недїлю, дня 5 с. м. „Хата за селом“, образ з житя циганів зі сьпівами і танцями в 5 діях, перероблений після повісти І. О. Крашевского.

— Краєва Рада шкільна рішила зачислити: „Руські диктати для народних шкіл і до приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. М. Шашкевича у Львові. Цїна примірника 70 с. У Львові 1907. Накладом автора“ — до книжок, що надають ся до бібліотек шкільних яко підручник для учителів народних шкіл.

би. Сїдайте на онтой фотель. Все таки вигіднїйше вам буде там, як в коминї. Але скоро настане день, мусите вийти з дому через город.

— Піддаю ся цїлковито вашим постановам.

Незнакомий дочовгав ся на руках і ногах до фотелю, що стояв коло самої печи, підняв ся з трудом і придавлюючи в собі крик болю, упустив ся тяжко на крісло.

Коли Роантель побачив, що стало ся після єго зарядженя, згасив сьвітло і сейчас безжурно заснув.

2.

Було вже коло десятої години рано, коли молодий чоловік пробудив ся.

— Які дурницї снять ся часом чоловікови! — подумав заспаний. — Менї здавало ся, що бачу на власні очи, як якийсь чоловік упав крізь комин до комнати, а я дав єму у себе нічліг. Така дурниця!

Але мимохіть все таки поглянув в сторону печи. До грома! Скоро вискочив з ліжка, надів на себе найконечнїйшу одежу і підніс заслони при вікнї. Нї, справдї, та „дурниця“ то не був лиш сон! Як легковірним можна бути по пяному!

Він приступив близше до твердо спячого і уважно єму приглядав ся. Незнакомий був в кількох місцях окровавлений, а до того сажа зробила єго лице цїлком зміненим. Єго ще напудроване лице звисало в неладї на помятий, але найновійшої моди ковнїр, руки опирали ся о поруче крісла. Одїж і перстень з диямантом на правій руцї велїли здогадувати ся чоловіка з лїпших кругів. Сильна, середного росту стать вказувала на вік від 25 до 30 лїт.

Нараз пробудив ся незнакомий і протер очи. Скоро лиш побачив молодця, підняв ся і сказав низько кланяючи ся:

— Пане, я опинив ся у вас в незвичайно дивний спосіб. Позволю собі отже ще раз найсердечнїйше вам подякувати за вашу гостинність.

Молодця мило вразило поведенє і слова незнакомого і зробив знак рукою, аби той здержав ся від дальших подяк.

— Ви приказали, щоби я сейчас по пробудженю віддалив ся через огород — сказав незнакомий дальше — і я готов услухати того приказу. Але чи не міг би я перед тим удати ся до вас ще з одною просьбою. Вчера цїлий день не мав я нїчого в устах. Мушу вам отже признати ся, що з моїм жолудком незвичайно зле, та що я побоюю ся, що не буду міг і пять мінут побічи. Може моя просьба о трохи хлїба і сьвіжої води не буде надто велика?

Пан Роантель, що виріс в достатках, аж налякав ся на вид, як незнакомий просив. Перший раз бачив перед собою чоловіка, що був дїйстно голодний.

— Прошу, зовсїм нї. Але що ви не можете ся показати на сьвіт в такім станї, то прошу перейдіть до бічної комнати. Там найдете все потрібне до чищеня. А що у вашій одежи ледве чи могли би ви незамітно появити ся на улицях, то спробуйте, може то одїнє придасть ся на вас. — І він виймив з шафи одно з своїх одїнь. — Впрочім прошу вас не виходити, доки аж вас не покличу.

Мовчки послухав незнакомий. Роантель задзвонив на служачого.

— Жан, я вчера вечером нїчого не їв, тож хотїв би тепер мати добре снїданє. Нехай кухар дасть вам кусник зимного мяса. Відтак пійдїть до вітця — він чей буде дома — поклоніть ся єму і поздоровіть від мене та попросїть о фляшку маляґи, що ми дістали від ґрафа з Тулюзи.

Служачий пійшов і вскорі вернув з тацою, на котрій була половина печеної курки, хлїб, фляшка бурґундского вина і побіч неї друга з маляґою.

Коли Жан відійшов, отворив Роантель двері бічної комнати, аби покликати незнакомого. Одїнє лежало на нїм знаменито. З єго лиця мимо утомленя била відвага і енерґія. Він засїв до їдженя і помимо голоду їв як яло ся вихованому чоловікови, їв умірено, пив мало, але зі смаком. Коли гість скінчив їсти, отворив Роантель ненарушену ще фляшку маляґи і сказав:

— Не знаю, пане, куди ви пійдете, оставивши мій огород. Може будете мати ще більше тяжкий день, як вчерашний. Тому позволю собі дати вам на дорогу щось на покріплене.

Незнакомий взяв подану чарку з чемним поклоном, притулив до уст і пробовав вино кілька разів як знаток. Усьміхаючись приглядав ся єму Роантель; він знав, що в Парижи і околици лиш єго батько і ґраф Тулюзи мали то знамените вино.

— Мій пане — сказав незнакомий — то вино знамените, але оно може бути ще лїпше.

Колиб він був гудив курку або хлїб, молодець був би згодив ся з ним. Але що він оцінив так низько перлу вин з пивниці Роантелїв, обурило єго і він сказав з неохотою:

— Так — ох? Може бути. — А тепер памятайте на нашу умову з вчера і прошу сейчас приміняти ся до неї.

Незнакомий поклонив ся і вийшов дверми, які замкнув за ним господар не конче вічливо.

(Конець буде).

— **Великі згуби.** Анна Натлюхова, жінка возьного судового із Золочева, згубила вчера на ул. Жовківскій 6050 кор. в готівці, котрі виймила з Гал. Каси ощадности в цїли купна дому. Гроші були завинені в стару ґазету і білу хусточку. — Маврикій Калісман, властитель реставрациї на Богданівці, згубив вчера в льокали реставрацийнім або на обійстю реальности портфель з готівкою 1000 кор. і книжочку Гал. Каси ощадности на 1700 кор.

— **Нещасливі пригоди.** На дорозї межи Ленківцями а Жучкою знайдено сими днями тіло 36-лїтнего селянина Николая Спіжка з Товтрів, заставнецкого повіта на Буковині. Судово-лїкарска обдукция виказала смерть внаслїдок замерзненя. — Дня 29 грудня около полудня найдено на жовківскім гостинци в Знесїню трупа якогось чоловіка. При перешуканю его одїня знайдено при нїм книжочку службову на імя Рудольфа Шлехта, уродженого 1859 р. в Камінцї волоскій, виставлену тоюже громадою. Тїло відставлено до місцевої трупарнї і донесено о тім прокураториї державній. — У Вербівци, косівского повіта, померли в наслїдок загоріня Марія Гордій жінка Юрка, лїт 20 і донька еї Василина замужна Худак, лїт 52, котрі спали на печи. В тій самій хатї ночували Юрко Гордій і дволїтна дитина, але що лежали на земли, не загоріли так сильно і можна їх було рано привести до житя.

— **З кругів адвокатских.** На лїсту адвокатску вписані: др. Дамян Савчак, емерит. радник судовий з осїдком в Борщеві, др. Йос. Вайдман з осїдком в Рогатинї, др. Вікт. Нусбрехер в Тернополи, др. Озія Вайсман, др. Йос. Улям і др. Озія Берґер з осїдком у Львові. — Адвокат др. Йос. Велюховский переносить ся з Монастириск до Буська, др. Андронік Могильницкий із Снятина до Перемишля, др. Йос. Говорка з Рави до Кут, др. Генр. Грос зі Львова до Перемишля.

— **Дальші вісти про ватагу вломників.** З Колїна в Чехії наспіла вість до львівскої полїциї, що там арештовано якогось елеґантно убраного мужчину, котрий поручив одному з колїньских спедиторів (посилальників) відобрати великий куфер з уряду митового. Полїция підозріває, що той незнакомий есть одним з ватаги Васїньского. Арештований есть рябий — мае на лици слїди з віспи. Він випирае ся всякої спільности з Васїньским і его вчинками. — З Любляни донесено львівскій полїциї, що Васїньский допустив ся і там крадежі з вломом у купця Лебачїна. Служниця, котрій показано надіслану фотоґрафію Васїньского, заявила, що виділа его критичної ночи в однїй з тамошних каварень. Васїньский був в розбиваню кас справдешним майстром. Виверчував специяльним свердлом кілька рядів дїр, що творили разом квадрат, а потім ножицями витинав отвори і так діставав ся до середини. До верченя дїр уживав навіть електричности з малого акумулятора. Заложив формальну школу вломників, що послугували ся тою самою системою. Їх дїлом було також ограблене кількох податкових урядів. Спільників доставляв Васїньскому Леопольд Тітль, золотник при улицї Краківскій у Львові. Васїньский замовляв їх нераз телеґрафічно, а все подавав кваліфікациї, які той спільник мусить мати. До послїдної крадежі замовив чоловіка, що говорив по французски, анґлїйски, німецки, польски та руски, і з ним розпочав свої операциї в Празї. Крім того помагав ему Кноблёх. Сей мав стояти на сторожі а Васїньский з тим незнаним чоловіком мали „працювати" коло каси. Одначе Кноблёх не хотів ждати на поділ добичі; украв в ночи Васїньскому перстїнь і кількадесять корон та втік до Львова, де забавляв ся зі своею любкою. Тодї Васїньский зателеґрафував до Устеньского і Тітля у Львові, щоби прислали ему до помочи сейчас Адамского. Так і стало ся, але Адамскому, як відомо, в Празї не пощастило ся. В Празї Васїньский ходив по всїх банках і представившись інжиніром, предкладав оферти специяльного виробу огнетревалих кас. Кілька банків справдї замовило у него каси...

З Самбора доносять, що тиждень тому назад, в недїлю переїзджала через Самбор ватага Васїньского зложена з чотирох вломників перебраних за жінки, котрі мали на стациї в Самборі забрати великий куфер на селяньский віз та повезли его мабуть на Угорщину. Може бути, що в тім куфрі знаходила ся значна добича, походяча між иншим і з влом

u до каси уряду податкового в Калуши. В Самборі пропав слїд за вломниками. Здае ся однак, що в сїй вісти споро фантазиї. — З Коломиї доносять, що арештованого там хориста Юрка Костура, під закидом, що стояв в звязи з ватагою межинародних вломників, відставлено на заряджене судиї слїдчого до Праги.

† **Померли:** Николай Стефанович, народний учитель, помер 31 грудня м. р. проживши 71 лїт в Стрию, де доживав свого старечого віку на емеритурі. Покійний тихий а ревний труженник на народнім поли відзначав ся щирими прикметами душі і патриярхальною праведностию свого характеру та тїшив ся щирим поважанем серед широких кругів учительского стану. — Федір Дергало, господар в Завадові, стрийского повіта, один із найвизначнїйших селян-господарів в Стрийщинї, помер дня 1 с. м. в 45 ім роцї житя.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа у Львові** дня 3 січня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 12·80 до 13·—; жито 12·20 до 12·40; овес 7·— до 7·20; ячмінь пашний 7·60 до 7·80; ячмінь броварний 8·40 до 9·—; ріпак —·— до —·—; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 10·50 до 11·50; вика 7·— до 7·40; бобик 7·— до 7·20; гречка —·— до —·—; кукурудза стара 8·40 до 8·60; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 70·— до 80·—; конюшина біла 35·— до 45·—; конюшина шведска 75·— до 85·—; тимотка 32·— до 38·—.

Телеґрами.

Віденъ 4 січня. Співак придворної опери Геш помер нинїшної ночи.

Петербург 4 січня. (П. П.) Военний суд маринарки зніс вирок виданий в спрввї подїй на царскім яхтї „Штандар".

Петербург 4 січня. На ул. Гороховій обікрадено в ночи маґазин ювілерский. Зрабовано дорогоцїнности на суму 40.000 рублів. Злодїї добули ся до склепу по виломаню замків.

Кишинів 4 січня. Директор рільничого інститута в Пулавах, Калуґін, предложив на засїданю ґуберніяльного земства перенесене сего заведеня до Кишинева.

Константинополь 4 січня. Пароход „Ґреґорі Мерец", належачий до даньского товариства плавби, затонув коло Джеддах. Як зачувати, удало ся 2000 путників, їдучих до Мекки на тім пароходї, уратувати.

Париж 4 січня. Мінїстер Бріян заявив, що готов обняти предкладану ему теку справедливости, але під услівем, що буде міг дальше задержати теку віроісповідань, бо хоче перевести до кінця закон сепарацийний, що уважае за свою місию. Імовірно Бріян обійме обі теки, а мінїстерство просьвіти (віддїлене від мінїстерства віроісповідань) обійме теперішний мінїстер торговлї Думерґ, підчас коли мінїстром торговлї стане предсїдатель радикальної лївиці Кріппі.

Штокгольм 4 січня. У фабрицї оружия в Маріенберґ настав вчера перед полуднем вибух, при чім дві робітницї згинули. Богато будинків есть ушкоджених.

Росельвіль (Кентеке) 4 січна. Вчера рано впало до міста около 150 розбишаків на конях, зловили шефа полїциї і 3 полїцаїв, зрабували два склади тютюну і кілька инших склепів, котрі відтак підпалили. Зранено вистрілами з револьверів три особи. Розбишаки держали полїцию і телеґрафістки увязнені через три години.

Льондон 4 січня. До „Morning Post" доносять з Вашінґтону, що правительство Сполучених держав поробило в Токіо представленя з причини, що іміґрация Японцїв до Америки збільшила ся.

За редакцию відповідае: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).